

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

נ.

עין משפט
נר מצוה

א) עין בסוף המסכת דף קכ"א פירושים על דיבור מו' היה, ב) מלאך ועל לא דקדק הוא גילון מו' ובמקום דלפי זה לא פירשט זכר לפרשת זה, מהר"ט ג) סוף לא הויה, ד) ז"ל לא אמי שפיר, רש"א.

הגהות הב"ח

(6) תוס' ד"ה אי אמרת וכו' בכדי שיראה לרבנן ולר' טרפון: (7) בא"ד נראה דנכח לדעתיה לכו וכו' דקא' גי' פי' ולא גרסינן איבעיה לכו כו' בלא דלית:

שה שש בחמש. שמוס מקח. שה חמש בשש שמוס מעוט: לאחור הויה מחילה. אפי' יחזור לאחור: ואם המלאך לומר בכדי שיראה לתגר או לקרובו מאי איכא כו'. ואם זאת לומר דולאי פשיטא לאלתר הויה מחילה דלפי בכדי שיראה מאי איכא דאילו שמוס. קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי

א"י אמרת בשלמא פחות משמות לרבנן בכדי שיראה כו'. מעיקרא שמוס נר' טרפון משום דשמות לרבנן ידו על העלוונה ויתר משמות נמי יכול לחזור צו בכדי שיראה (6) ולר' טרפון כל פחות משליש קנה בע"כ ותגרי לוד לא היו חפלים שיצטול המקח וכ"ש אי צטול מקח לרבנן לעולם חזרו דניחא להו טפי כד' טרפון ולאחר כדי שיראה הו' לדעיה מחילה וכי אמר לכו כל היום חזרו דניחא להו דרבנן דלמרי צפחות משמות ושמות ויתר על שמוס הו' מחילה לאחר כדי שיראה ולר' טרפון עד לאחר כל היום ואי משום דלרבנן הויה שמוס על שמוס חזרה בכדי שיראה ולרבי טרפון קנה בע"כ נוח להם שמהא חזרה בכדי שיראה ואם לא בא תוך כדי שיראה תהא מחילה ממנה שקנה בע"כ ויחזיר לו אונאה כל היום ומיהו אי צטול מקח לרבנן לעולם חזרו לא חזרו אלא משום פחות משמות ושמות אפי' דבימר משמות ניחא לכו כד' טרפון דקנה בע"כ ולאחר כל היום הויה מחילה ולרבנן לעולם חזרו מ"מ צרווחא דפחות משמות ושמות ניחא להו טפי דצטול מקח לא שכיחא כולי האי ואפי' שכיחא יותר מרימיס בשמות ושמות מחילה שהוא מחילה לאחר כדי שיראה ולר' טרפון עד לאחר כל היום ממה שפסקינן ביתר משמות דריות מועט הוא צין קנה ומחזיר אונאה לחזרה והא דלאחר כל היום הו' לר' טרפון מחילה ולרבנן לעולם חזרו ליכא נפקותא נמי כל כך דרוב פעמים מי שחזר חזר צו ציוס ומי שאינו חזר ככל היום אינו חזר לעולם

שמוס דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרו וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי אלא אי אמרת לאחור מאי איכא דאילו שמוס קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי אלא אי אמרת לאחור מאי איכא דאילו שמוס קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי

רבינו חננאל איבעיא להו פחות משמות לרבנן לאחור הויה מחילה או בכדי שיראה לתגר או לקרובו. ת"ש הורה ר' טרפון בלוד האונאה ח' בסף מכ"ד לסוף שליש למקח ושמוס תגרי לוד אמר להם כל היום וחזרו לדברי חכמים (6) ש"מ דפחות משמות לרבנן כד' שיראה לתגר או לקרובו וכן פחות משליש לר' טרפון כל היום וכיון ששמעו כל היום חזרו לדברי חכמים קס"ד דפחות משליש לר' טרפון כפחות משמות לרבנן ואין ביניהן חלוקה אלא שכן בכדי שיראה לתגר והוא אמר כל היום ולפיכך חזרו לדברי חכמים דאמרי כד' שיראה לתגר אלא אי אמרת לרבנן פחות משמות הויה מחילה לאחור וכן לרבי טרפון פחות משליש לאחור הויה מחילה (אמר) [אמר] חזרו לרבנן כד' טרפון טפי

א) נראה דהשגח מסורתם כמאן ולפי קס"ד דפחות משליש וכו' הויה אמר כל היום וש"מ דפחות משמות וכו' חזרו לדברי חכמים אלא אי אמרת לרבנן וכו'.

אלא אי אמרת לאחור מאי איכא דאילו שמוס קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי אלא אי אמרת לאחור מאי איכא דאילו שמוס קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי אלא אי אמרת לאחור מאי איכא דאילו שמוס קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי אלא אי אמרת לאחור מאי איכא דאילו שמוס קמני מתני' מי שהוציל עליו ידו על העלוונה ראה חוזר וטול ועלו פחות משמוס. אם חוזר בתוך כדי שיראה לתגר או לקרובו קנה ומחזיר לו אונאה: חזרו לדברי חכמים. גבי תגרי לוד צמתני: סבריה. רבנן דזי מדרשא דבעו למישפט מניה בעיין: פחות משליש לרבי טרפון. לאו אונאה היא אלא כפחות משמות לרבנן: אי אמרת בשלמא. מחילה דרבנן בכדי שיראה הוא כי אמר לכו ר' טרפון צמחילה ידיה כל היום דהיינו מפרוטא ועד שליש: משום הכי חזרו. מעיקרא שמוס דשמות ויתר על שמוס עד שליש לרבנן הויה חזרה בתוך כדי שיראה ואם ראה לחזור מן המקח חזרו וחסדי ליה איהו מחילה וקנה ומחזיר אונאה וכי אמר לכו כל היום מפסקי לכו טובא דפחות משמות או שמוס דלרבנן בכדי כל היום וזרימין להחזיר אונאה. ואי משום דלרבנן הויה שמוס ויתר על שמוס חזרה וידעיה קנה ומחזיר אונאה נוח להם שמהא חזרה בתוך כדי שיראה ואם לא בא בכדי שיראה הויה מחילה מקנה ומחזיר אונאה והיה לו שהות כל היום: ולרבי

צטול

הזהב פרק רביעי בבא מציעא

6) וקדושין מ:א. 7) ב"ב
ל"ה. 8) וקדושין מ:א. 9) ב"ב
ד) וקדושין מ:א. 10) וקדושין מ:א.

גילוי הש"ס

הש"ס ד"ה ו' וא"ל וכו'
ה"ד יצחק ב"ר מרדכי.
ע"פ לקמן דף מ"ד ע"פ ח"פ
ד"ה ו' וקדושין מ:א.

מוסף רש"י

פחות משפחה נקבה
מקח. נמכר ולא ימור לו
התנאי כלום. נמכרה היא
ורשבו ב"ב מ"ג א"ל לא
שנו. דכ"ד ש"ס וכו' לא.
אלא לקח דלמי מ:א.

רבינו הגאון (המש"ק)

ומדעין ליה אי אית
ביה אונאה אי לא ואי
אורייתא ונתקן ה"י מחל
דאי לא איל דאורייתא
דאסידא אפשיה מכ"ו
מקח כ"ד הוא אמאי
לא אחזי ית"ו לפיכך
אינו לו לחזור אבל מוכר
לדעיה נתקן ב"ד"ה וכו'
דיעוד ליה דעשה אלא
לפי שנתקן ליה ובעמא
ב"ב ע"ה וכו' ליה אי
שעה אי לא לפיכך לעולם
חזרו וכן הלכה דהא רב
נחמן [אמר] לאישתכחיה
דרמי ב"ו חסא שמכר
מקח ונתקנה בו והוטל
עליו ואמר רב נחמן כל
דרכא דנתקנה מוכר רמי
לחזרו לעולם 6) גאון
ד"ה חסא איבעיא ליה
כ"ד מקח ליבון לעולם
חזרו או בכדי שיראה
לחזרו וכו' ואמר רבא
הלכתא ית"ו משתת בטל
מקח סוגא קאמר וליה
לן לישנוי בין מקדקעי
בין משלטי וכל מילתא
דאית ליה ביטול בקח
לליקח בבדי ש"ה לתנו
או לקרובו והמכור לעולם
אמר בין במקדקעי בין
במשלטי ומילתא פסיקתא
קאמר וכו' ואם קנה
הלכן לוקח ית"ו לחזרו
בקרע לבטל את השקת
בזמן דאית ביה ביטול

6) ע"פ רש"י וכו' למעשה
דלא פליגי מקדקעי דמשמע
עד שלש ימים נשמת עמיה
לחזרו דמי.

7) לקמן דף ע"ב ע"ה.
8) א"ל ב"ב נחמן וכו' לא
דלמך רבא הלכתא וכו' דלמך
לן לישנוי וכו'.

בטול מקח לעולם חזר אמאי חזרו הלא לרבי טרפון לאחר כל
היום היו מחילה עד שלש ולרבנן לעולם חזר ומשני בטול מקח
לא שכיח ויותר יש ריח נפחות משמות ושמות דהוא מחילה לרבנן
לאחר כדי שיראה ולר' טרפון כל היום מריח דיתר על שמות דלא

שכיח ואין נפקותא בין חזרה דכל
היום ולעולם וקשה ק"מ לפירוש זה
לישאל דקאמר גמרא דקמטוי ליה
אונאה כל היום וכו' לא דלר' לפרש
אונאה מה שקנה ומחזיר אונאה
ולעיל דקאמר כיון דלמך ליה דהוא
אונאה שמתו קרי אונאה הא דידו
על העלוניה ולפי' רש"י אחי שפיר
דק' אונאה נמי הוא ידו על העלוניה:
ואילו יתר ע"ה שנתות שניהם חוזר.
וא"ת דכפרק הספינה (ב"ב
דף פג: ושם פד. ד"ה א' ל) אמר רב
חסדא מכר לו שוה ה' ז' והוקר
ועמד על ח' לוקח יכול לחזור בו ולא
מוכר דלמך ליה לוקח אי לאו
דלוייתני לא מליח הדור כך כו' וה"ו
אמאי מנאני יכול לחזור נמא ליה נמי
המתאנה אי לאו דלוייתני כו' וי"ל
דהכא כיון שהיא יותר משמות ה"ל
רחוק מן המקח יותר מדאי וכאילו לא
מכר כלל דה"ל כיון ונמאני חומץ
חומץ ונמאני יין דשניהם חוזרין (שם
דף פג:) *וה"ו יתק' ב' מרדכי מירך
דהתם כשא"ל הלוקח מוצע אונאתו
לכך אין המוכר יכול לחזור בו אבל
הכא מייירי כשמתאנה מוצע אונאתו
ולכן המתאנה יכול לבטל המקח:

**אמר רבא הכותב שנתות קנה
ומחזיר אונאה.** פ"ה קנה
בע"כ כ"ו נתן דבסמון לפי זה פחות
משמות לאלתר הוא מחילה וזה יש
בין שמות לפחות משמות וכן משמע
לקמן (דף נ"ה.) גבי ההוא גברא
דנקט ורש"י לזווי אמר אי היבנא
ליה חמשא ופלגא הוא מחילה משמע
בלא לתר הוא מחילה ודקאמר זה זה
בכדי שיראה איתר משמות ושמות
קאי ולא אפחות משמות ורבא אית
ליה שפיר דרב חסדא דקאמר צ"ל
הספינה (ב"ב דף פג:) מכר לו שוה ה'
ז' לוקח יכול לחזור בו ולא מוכר
כיון שהוקר בכדי שיראה שזה זמן
שלווקח יכול לבטל אונאתו והוקר על
בטול מקח לכך לוקח יכול לחזור בו
ולכן קאמר ועמדו על ח' ולא קאמר
ועמדו על ז' שאין זה בטול מקח וק'
לר"ת וכי חולק רבא על פסח מתניתין (לקמן נ"ה.) דקתני מי שהוטל
עליו ידו על העלוניה ועוד דהלכה כרבי מחזירו ועוד דרבא גופיה
מוקי מתני' כ"י יהודה הנשיא ולא כ"י נתן א"כ משמע דסבר ליה
כוותיה ועוד מה שייך למימר תניא כוותיה דרבא שיש מחלוקת
תנאים כתוב באותה צרייתא ומפ' ר"ת דרבא דלמך שמות קנה
היינו א"כ רבא כ"י יהודה ולא חש לפרש כהדיא רבא משום דקאי
אמתני' ומניא כוותיה מיימי משום דקתני בצרייתא זה זה בכדי
שיראה כדרבא אבל מרבי יהודה הנשיא לא מיימי דלמך רבא אמר לו
כו' דלדרכה ה"ל לאחוי מתניתין (ולקמן דף נ"ה.) שפיר
שפיר אי נתן מתניתין קתני רבא צרייתא רבא אמר רבא משום
ד"י נתן לא קאי אמתניתין וה"ל לפרושי רבא רבא דקאי אמתני' לא
חש לפרש ואע"ג דרבא נקט לישנא דמילתא דרבי נתן אין פי'
קנה דהכא קנה דרבי נתן:

א"א אמרת בשלמא מוכר לעולם חזרו משום הכי חזרו. אע"פ שגם
תגרי לוד היו לוקחים ולא היה להם לחזור מ"מ חזרו משום
דחגרי לוד היו מוכרים תמיד במעט מעט והיו לוקחים צבת אחת:
והתן
זה וזה. אונאה וצטול מקח: לא שנו. בכדי שיראה: אלא לוקח.
אינו מכיר באונאתו עד שיראה טלית אחרת כדמורה נמכרת צדמיה יקרים הלכך לעולם חזר א"כ לא נתיקרו טליתות צינתיים:

ולרבי טרפון נמי לאלתר הוא מחילה אמאי
הא כל היום דר' טרפון בשליש הוא דקאמר ליה ויהוה מאונאה
שליש ויהא הכל מחילה לאלתר: משמות ועד שלש לרבי טרפון.
הוא אונאה כשמות עממה לרבנן ואינו חולק על הכתוב אלא
דבטול מקח דידהו משוי ליה אונאה

ידו על העלוניה ואילו דרבנן
שניהם חוזרין: אי הכי. דר' טרפון
אצטול מקח למודיה פליג: כמאי
שמתו. מעיקרא: תפשוט. דמדשמתו:
בטול מקח לרבנן. דמיבעיא לן
לקמן אי לעולם חזרו או בכדי שיראה
תפשוט דמדשמתו לרבנן לעולם
חזרו וכי אמר ליה ר' טרפון אונאה
וכס ה"ו סגורין דכדי שיראה כ"ל
באונאה שמתו: כ"י אמר ליה כל
היום חזרו. מלך דבין לעולם חזרו
ובין שהות כל היום הנאה שורא
היא לדידהו דשהות הרבה יש לימלך
כל היום ועוד אונאה יתר על שמות
לא שכיחא וקמפסיד ליה צמיות
עממה לרבנן בכדי שיראה ולדידהו
כל היום: דאי פ"ד בטול מקח לרבנן.
כאונאה בכדי שיראה ואין בין אונאה
לצטול מקח אלא דבאונאה ידו על
העלוניה וצטול מקח שניהם חוזרין
כי משוי רבי טרפון לצטול מקח
אונאה אין זו טוובה להם: שמתו
כשמות עממה כו'. דהא דלמנן משמות
ועד שלש לר"ט כשמות לרבנן משמות
ומעלה אמרו ולא שמות עממה: א"כ
סמאל לומר כו'. לומר א"כ צבת
לומר פשיטא לעולם חזרו דאי בכדי
שיראה מלך אונאה כו'. א"כ אונאה
שמות פ"ו. כי נמי אמרינן כדלוייתני
בכדי שיראה עדיין יש חילוק זה
צנייהם: משום הכי חזרו. מעיקרא
כי שוי ליה ר' טרפון יתר על שמות
אונאה לרבנן בטול מקח ולא
הרמיז זמן החזרה שמתו צמיות עממה
דמחילה לאלתר דלמנן וכי הדר
אמר ליה כל היום הרבה הוא שבת
צמיות על שמות ופגס להם יותר
ממה שהצמיח צמיות עממה
כדפרישית: אלא אי אמרם לעולם
חזרו. כ"י נמי דשמות עממה משוי
ליה אונאה כרבנן דהאי דלמך לעיל
שמתו צמיות עממה דמיקרא דקאי
הוה משום שמתה דמעיקרא דקאי
לן צמאי שמתו והשתא אמרת לי
דשמתה מעיקרא משום בטול מקח

היא דהוא לרבנן לעולם ולר' טרפון הוא סבורין בכדי שיראה כדן
אונאה דרבנן כי הדר אמר ליה כל היום אכתי שמתה א"כא דלרבנן
לעולם ולר' טרפון כל היום וכו' לא. ואי משום שמתו עממה לרבנן
בכדי שיראה ולדידהו כל היום הרבה הוא שבת שמשבת רבי טרפון
צמית על השמות מפגס שפוגס צמיות עממה שהרי יכולין לומר
בשמות עממה יפחתו לו מעט ותהא מחילה נמאנו משתכרין בשל
רבי טרפון כל אונאה שיתר על שמות: בטול מקח לא שכיח
ואין שכן זה חשוב להם צמיתי דלא שכיח וכי מיקרי והוה נמי
הכי נתן לו שהות כל היום לחזור ורוב הנמלכים נמלכים בו ציט
הלכך פגס דשמות עממה עדיף להו: הלכשא פחות משמות נקבה
מקח. לאלתר: יתר על שמות בעל מקח. וצמית חוזרין: שש
קנה. ואין אחד מהן יכול לחזור: ומחזיר אונאה. וליה ליה לרבא ידו
על העלוניה דמתני' דס"ל מ"י נתן דצרייתא דקיימא לן ר' נתן דיינא
הוא ונחית לעומקא דדינא דפירק הציות והעלוניה (לקמן דף ק"ו) וצ"ל
(ג.) זה וזה. אונאה וצטול מקח: יד מוכר על העלוניה. א"כ נחמיה
מוכר והוא הדין א"כ נחמיה לוקח יד לוקח על העלוניה והכי
מוקמינן לה לקמן (דף נ"ה.) מלך דשייר צמיתותין תמי בצרייתא:
שמקחו צדו ויכול להראות: מוכר. שאין צדו מה להראות ולימלך
אינו מכיר באונאתו עד שיראה טלית אחרת כדמורה נמכרת צדמיה יקרים הלכך לעולם חזר א"כ לא נתיקרו טליתות צינתיים:

משהו

